

ระเบิดเวลาแห่งชีวิต

ชีวิต

เราเกิดการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และก็ต้องดับไปเป็นธรรมดา การเกิด การตาย เป็นเรื่องปกติธรรมดาของเราทุกคนที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์

เมื่อเกิดมาแล้วก็ต้องมีความเสื่อมและความชรา ความชราก็นำไปสู่ความตาย ไม่มีใครเลยที่จะล่วงพ้นไปได้ แม้เราทุกคนก็ต้องตาย เพราะคนเราเหมือนมีลูกระเบิดเวลาแห่งชีวิต ติดเข้ามาในกลางกายของเรา พอถึงเวลามันก็ระเบิดตูมขึ้นมา จะเกิดขึ้นเมื่อไรก็รู้ได้ยาก ไม่มีสัญญาณเตือน ภัยว่าจะเกิดขึ้นเวลาไหน ที่ตรงไหน อย่างไร พอถึงเวลามันก็เกิดขึ้นมาอย่างที่เราคาดไม่ถึง

ตามปกติแล้วอายุของมนุษย์เราในยุคนี้โดยเฉลี่ยก็ ๗๕ ปี ถ้าใครมาถึง ๗๕ ปี แล้วละโลกก็แสดงว่าหมดอายุขัย แต่ถ้าใครยังไม่ถึงตรงนี้ก็ถือว่าหมดบุญ แต่ก็ยังไม่หมดอายุเพราะ

วิบากกรรมตามมาตัดรอนเสียก่อน เรื่องวิบากกรรมนี้ไม่มี
ยกเว้นใครทั้งนั้น มันเกิดจากการดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดของ
เราในอดีต

ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องรู้ว่าจะใช้ชีวิตอย่างไรไม่ให้ผิด
พลาดอีก และจะใช้ชีวิตอย่างไรให้ดีที่สุด เมื่อเรารู้แล้วก็จะได้
ดำเนินชีวิตได้ถูกต้องและใช้ให้คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์
มากที่สุดต่อการสร้างบารมี เพราะความตายไม่มีนิमितหมาย
เราจะละสังขาร ละจากโลกนี้ไปเมื่อไรก็ไม่ทราบ

ฉะนั้นในขณะที่เรายังมีลมหายใจอยู่นี้ ทুমเทสร้างบุญ
บารมีให้เต็มที่ สร้างไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ เมื่อ
ถึงเวลาที่เราได้ไปเสวยผลบุญ เราจะได้ไม่ต้องมาพูดว่า **รู้**
อย่างนี้สร้างบารมีให้เต็มที่ดีกว่า

เพราะฉะนั้น อย่าประมาทหรือชะล่าใจกันนะ ว่าเรา
นะทำบุญมานานแล้ว เพราะจริงๆ แล้วเรากียังทำได้ไม่เท่าไร
เดี๋ยวก็จะหมดเวลาอีกแล้ว จะหมดตอนไหนก็ 모르 เราไม่ควร
ประมาทในชีวิต เพราะความตายไม่ได้มีนิमितหมาย

ฉะนั้น เราต้องเตรียมตัวให้พร้อมเสมอ ให้ท่าน รักษา

ศีล เจริญภาวนากันให้เต็มที่ เรามีเวลาเท่ากัน โอกาสในการ
ทำความดีก็มีเท่ากัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะทุ่มเททำไปให้ได้มากกว่า
กัน ยิ่งถ้าเราปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกาย เวลาเราสร้าง
บุญอะไรก็จะมีอานิสงส์มาก สร้างบุญด้วยกายมนุษย์ที่เข้าถึง
และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระธรรมกายมีอานิสงส์มาก

เพราะธรรมกายนั้นท่านบริสุทธิ์เกลี้ยงเกลามาจาก
อุปกิเลสทั้งหลาย เพราะทำด้วยใจที่สะอาด จะให้ท่าน รักษาศีล
หรือเจริญภาวนาก็มีอานิสงส์มาก ทำน้อยได้มาก ทำมากก็ได้
มากนับเท่าทวีคูณ เกินควรเกินคาดทีเดียว เราจะสร้างบารมี
ได้อย่างมีความสุข

แม้มีชีวิตอยู่ เราก็มีความสุขได้เต็มที่ มีสุขได้ทั้งๆ ที่มีชีวิต
ไม่ต้องไปคอยในสัมปรายภพ สุขทันทีที่เข้าถึงพระธรรมกาย
และยังทำให้เรามีกำลังใจในการสร้างความดีโดยไม่หวั่นไหว
ต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น เราจะเป็นผู้ที่มีกำลังใจไม่สิ้นสุด

ดังนั้น ก่อนที่ขवालชีวิตของเราจะดับไป ให้สร้างบารมี
กันให้เต็มที่ เพราะว่าเราเกิดมาสร้างบารมี เวลาที่เหลืออยู่ใน
โลกนี้มีจำกัด จะต้องใช้เวลาในการสร้างบารมีให้มากๆ อย่า

ได้ประมาท ความตายไม่มีนิมิตหมาย ระเบิดเวลาแห่งชีวิตที่
ติดตัวเรามา จะระเบิดตอนไหนก็ไม่รู้ จงใช้เวลาที่มีอยู่นี้ให้
เป็นประโยชน์ในการสร้างบารมีให้มากที่สุด

เราต้องตั้งมโนปณิธานว่า เราจะขยันปฏิบัติธรรมให้
มากๆ ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ และจะสร้างบารมีให้ได้
ตลอดเวลาไปจนกว่าจะหมดอายุขัย ให้สมกับที่เราได้เกิดมา
สร้างบารมี

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕